

Sygn. akt: I C 479/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 stycznia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Jarosław Zawadzki
Protokolant:	sekr. sądowy Marlena Opertowska

po rozpoznaniu w dniu 22 stycznia 2014 r. w Bydgoszczy

sprawy z powództwa M. G. R., M. R., M. R., M. G., K. K.

przeciwko (...) S.A w W.

o zapłatę

1. Zasadza od pozwanego na rzecz powódki M. G. R. kwotę 90.000,00 (dziewięćdziesiąt tysięcy 00/100) złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 5 lipca 2012r. do dnia zapłaty,
2. zasadza od pozwanego na rzecz powoda M. R. kwotę 30.000,00 (trzydzieści tysięcy 00/100) złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 5 lipca 2012r. do dnia zapłaty,
3. zasadza od pozwanego na rzecz powoda M. R. kwotę 45.000,00 (czterdzieści pięć tysięcy 00/100) złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 5 lipca 2012r. do dnia zapłaty,
4. zasadza od pozwanego na rzecz powoda M. G. kwotę 45.000,00 (czterdzieści pięć tysięcy 00/100) złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 5 lipca 2012r. do dnia zapłaty,
5. zasadza od pozwanego na rzecz powódki K. K. kwotę 27.000,00 (dwadzieścia siedem tysięcy 00/100) złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 5 lipca 2012r. do dnia zapłaty
6. oddala powództwo w pozostałej części,
7. zasadza od pozwanego na rzecz powódki M. G. R. kwotę 500,00 (pięćset 00/100) złotych tytułem opłaty od pozwu,
8. zasadza od pozwanego na rzecz powoda M. R. kwotę 200,00 (dwieście 00/100) złotych tytułem opłaty od pozwu,
9. zasadza od pozwanego na rzecz powoda M. R. kwotę 300,00 (trzysta 00/100) złotych tytułem opłaty od pozwu,
10. zasadza od pozwanego na rzecz powoda M. G. kwotę 300,00 (trzysta 00/100) złotych tytułem opłaty od pozwu,
11. zasadza od pozwanego na rzecz powódki K. K. kwotę 500,00 (pięćset 00/100) złotych tytułem opłaty od pozwu,

12. nakazuje pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa Sąd Okręgowy w Bydgoszczy kwotę 14.736,30 (czternaście tysięcy siedemset trzydzieści sześć 30/100) złotych tytułem części opłaty od pozwu i kosztów opinii biegłych,

13. zasądza od pozwanego na rzecz powodów solidarnie zwrot kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 2.743,00 (dwa tysiące siedemset czterdzieści trzy 00/100) złotych,

14. pozostałymi kosztami sądowymi, od których powodowie byli zwolnieni obciąża Skarb Państwa.

IC 479/12

UZASADNIENIE

Powódka M. G. R. wniosła o zasądzenie od pozwanego (...) Towarzystwa (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. na swoją rzecz kwoty 90 000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 5 lipca 2012 roku do dnia zapłaty oraz kosztów postępowania według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego i opłaty skarbowej w kwocie 3617 zł. Powód M. R. wniósł o zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz kwoty 75.000,01 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 5 lipca 2012 roku do dnia zapłaty oraz kosztów postępowania według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego i opłaty skarbowej w kwocie 3617 zł. Małoletni powód M. R. (2) wniósł o zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz kwoty 75.000,01 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 5 lipca 2012 roku do dnia zapłaty oraz kosztów postępowania według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego i opłaty skarbowej w kwocie 3617 zł. Powód M. G. wniósł o zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz kwoty 75.000,01 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 5 lipca 2012 roku do dnia zapłaty oraz kosztów postępowania według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego i opłaty skarbowej w kwocie 3617 zł. Powódka K. K. wniosła o zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz kwoty 27.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 5 lipca 2012 roku do dnia zapłaty oraz kosztów postępowania według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego i opłaty skarbowej w kwocie 2417 zł. W uzasadnieniu powodowie twierdzili, że w dniu 14 kwietnia 2011 r. o godz. 12:08 w miejscowości P. doszło do wypadku drogowego, którego jednym z uczestników był J. G.. Do wypadku tego doszło na skutek wykonywania manewru skrętu w lewo przez kierującą pojazdem marki H. (...) M. H., przez co doprowadziła do zderzenia z nadjeżdżającymi z przeciwka motocyklistami - J. K., kierującym motocyklem marki T. o numerze rejestracyjnym (...), którego pasażerem był zmarły J. G.. W związku z zaistniałym zdarzeniem w wyniku, którego zginęła osoba bliska, powodowie zgłosili roszczenia odszkodowawcze, domagając się zapłaty kwoty po 250 000 zł zadośćuczynienia za krzywdę na podstawie art. 446 § 4 kc. Pozwany uznał tylko w znikomym stopniu żądanie wypłaty odszkodowania, w odniesieniu do niektórych tylko uprawnionych. I tak wypłacił na rzecz matki M. G. R. - kwotę 10 000 zł, brata M. R. - kwotę 5 000 zł, brata M. G. - kwotę 5 000 zł, babci K.

K. - kwotę 3 000 zł. Natomiast odmówił wypłaty zadośćuczynienia na rzecz ojczyma zmarłego, M. R..

Pozwany (...) Towarzystwo (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa twierdząc w uzasadnieniu, że żądania powodów o zapłatę zadośćuczynienia w wysokości określonej pozwem są wygórowane i nie zasługują na uwzględnienie. Jednocześnie pozwany podniósł, iż powodowie nie wykazali, aby na skutek śmierci J. G. przeżyli szczególną traumę, która wpływałaby na zdolność wykonywania codziennych czynności bądź, że żaloba odbiegała od normalnie przeżywanej żałoby, naturalnej w przypadku utraty osoby bliskiej.

W ocenie pozwanego w niniejszej sprawie istotnym jest ustalenie dramatyzmu doznań powódki M. G. R., powoda M. R., powoda M. R., powoda M. G. oraz powódki K. K. po śmierci J. R. , poczucia osamotnienia i pustki, cierpienia moralnego i wstrząsu psychicznego wywołany jego śmiercią , rodzaju i intensywność więzi łączącej każdego z powodów ze zmarłym, wystąpienia zaburzeń będących skutkiem tego odejścia, roli w rodzinie pełnionej przez osobę zmarłą ,stopień w jakim każdy z powodów będzie umiał się znaleźć w nowej rzeczywistości i zdolności jej zaakceptowania, leczenia doznanej traumy. Zastrzegł jednocześnie, że bez wątplenia każdy przypadek

jest indywidualny i wymaga uwzględnienia wszystkich okoliczności sprawy. Wobec żądania określonego pozwem okoliczności te winny zostać wyjaśnione w toku niniejszego procesu.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Nic budzi wątpliwości, że w dniu 14 kwietnia 2012 roku doszło do tragicznego wypadku komunikacyjnego, w wyniku, którego zginął na miejscu, jadący jako pasażer motocykla T. o nr rej. (...) J. G., syn, brat i wnuk powodów. Bezsporne jest, że odpowiedzialność cywilną za szkodę względem pasażera przejęła (...) Towarzystwo (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. w ramach umowy ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych sprawcy zdarzenia (posiadacza pojazdu marki H. o nr rej. (...)). W związku z zaistniałą szkodą powodowie zgłosili roszczenia odszkodowawcze, domagając się zapłaty kwoty po 250 000 zł zadośćuczynienia za krzywdę na podstawie art 446 § 4 kc. Pozwany tylko w części uznał żądanie wypłaty odszkodowania, w odniesieniu do powodów i wypłacił na rzecz matki M. G. R. - kwotę 10 000 zł, brata M. R. - kwotę 5 000 zł, brata M. G. - kwotę 5 000 zł, babci K. K. - kwotę 3 000 zł. Natomiast odmówił wypłaty zadośćuczynienia na rzecz ojczyrna zmarłego, M. R.. Jednocześnie

pozwany przyznał na rzecz M. G. R. kwotę 400 zł tytułem zwrotu kosztów zakupu odzieży żałobnej oraz 6.450 zł tytułem zwrotu kosztów pogrzebu ,na rzecz M. R. kwotę 700 zł tytułem zwrotu kosztów zakupu odzieży żałobnej oraz na rzecz M. R. (2) kwotę 400 zł tytułem zwrotu kosztów zakupu odzieży żałobnej.

Dowód; kopia ygios^enia rosyx%eń (k.71- 104), skrócony akt %gonu (k.105), odpowiecie porwanego (k. 106,135,137), akta szkody o nr (...);

Na wniosek stron Sąd dopuścił dowód z opinii sądowej psychiatryczno – psychologicznej na okoliczność ustalenia stanu zdrowia powodów, w jakim znajdowali się przed śmiercią J. G. oraz stanu psychicznego, w jakim się znajdują obecnie a jeżeli nastąpiła różnica pomiędzy tymi stanami to, na czym polega i jakie są jej konsekwencje w zakresie sytuacji życiowej i sytuacji osobistej negatywnych konsekwencji powstałych w sferze zdrowia psychicznego powodów związanych ze śmiercią J. G., zarówno w okresie tuż po jego śmierci oraz w dalszym czasokresie życia powodów, jak również ewentualnego wpływu jego śmierci na ich dalsze życie emocjonalne. Opinia została wydana przez biegłego psychiatrę M. J. oraz biegłego psychologa M. P. na podstawie analizy akt sprawy i jednorazowego badania psychiatryczno –psychologicznego.

Sąd w oparciu o opinie biegłych uznał, że wypadek niewątpliwie zniweczył komfort psychiczny powodów polegający na świadomości wsparcia i pomocy ze strony J. G. w przyszłości. Nagła śmierć uniemożliwiła zakończenie naturalnego procesu wychowawczego, co wpływa na idealizowanie jego osoby przez najbliższych, którzy nie doświadczyli naturalnego „odchodzenia” dziecka, brata. Zerwanie tych więzi w tragiczny sposób spowodowało u powodów silną reakcję żałoby jednak nie doprowadziła ona do takich zmian w ich życiu, które doprowadziłyby do dezorganizacji ich życia.

W szczególności w oparciu o opinię biegłych Sąd uznał, że:

Powódka M. G. R.(...), która była matką zmarłego J. G. miała z synem bardzo dobry kontakt emocjonalny i uczuciowy. Tragiczna śmierć syna spowodowała u powódki wstrząs psychiczny, w związku, z którym zmuszona została do korzystania ze zwolnienia lekarskiego oraz poddaniu się opiece lekarskiej. Rozpoznano u powódki zaburzenia depresyjne reaktywne z reakcją żałoby w stopniu umiarkowanym. Śmierć syna i jej następstwa miały istotny wpływ na jej stan psychiczny oraz funkcjonowanie w życiu osobistym, społecznym i zawodowym. Stopień związania emocjonalnego matki z synem był silny, a jego śmierć niesie za sobą konsekwencje do dnia dzisiejszego. Rokowanie, co do stanu psychicznego powódki jest niepewne.

M. G. R. wymaga opieki psychologicznej oraz stałego, kontrolowanego leczenia w Poradni Psychiatrycznej.

Powód M. R. był ojczymem zmarłego J. G.. Wypadek komunikacyjny był dla powoda również traumatycznym przeżyciem. Pomimo, iż powód nie był biologicznym ojcem J., to ze zmarłym łączyły go bliskie więzi uczuciowe i

emocjonalne. Mieszkali razem, wspierali się wzajemnie. Ojczym zawsze mógł liczyć na jego pomoc. Traktował go jak własnego syna i był dla niego niewątpliwie autorytetem i osobą najbliższą. Biegli nie stwierdzili u M. R. zaburzeń psychicznych. Śmierć J. G. i jego następstwa niewątpliwie miały wpływ na funkcjonowanie powoda w życiu osobistym, a szczególnie pogorszenie jego pożycia małżeńskiego. Obecnie nie wymaga on leczenia psychiatrycznego, natomiast wskazana byłaby terapia małżeńska. Tak, więc, Sąd uznał, że na dzień dzisiejszy traumatyczne przeżycia związane ze śmiercią pasierba, która stanowiła niewątpliwie cios dla całej rodziny nie odbiły się w sposób istotnie odbiegający od normy na funkcjonowaniu powoda w sferze psychicznej i emocjonalnej. Bowiern występujące stany tęsknoty nie skutkują dużym uszczerbkiem na zdrowiu, być może, dlatego, że większość obowiązków opiekuńczych i bezpośrednich kontaktów z J. G. była przejęta przez żonę, która była z synem w bliższym kontakcie.

Małoletni Powód M. R. (2) był najmłodszym bratem zmarłego J. G., Pomimo, iż byli braćmi przyrodniymi mieli ze sobą bardzo dobry kontakt emocjonalny i uczuciowy, stanowili spójną, bliską sobie rodzinę. Wspólnie spędzali czas, dzielili ten sam pokój, wspierali się wzajemnie. Powód w chwili obecnej ma 16 lat dotychczas nie leczył się psychiatrycznie, mieszka z rodziną. Po stracie najstarszego brata J. w wypadku samochodowym w 2012 roku przeszedł reakcję żałoby. Aktualnie nie prezentuje istotnych zaburzeń nastroju. Ma wsparcie ze strony najbliższych. Nie wymaga on leczenia psychiatrycznego ani terapii psychologicznej.

Powód M. G. był bratem zmarłego J. G.. Bracia mieli ze sobą bardzo dobry kontakt emocjonalny i uczuciowy. Stanowili spójną, bliską sobie rodzinę. Wspólnie spędzali czas, wspierali się wzajemnie. J. stanowił wzór do naśladowania, był powiernikiem powoda, liczył się ze zdaniem brata. Kontakt emocjonalny pomiędzy braćmi był bardzo bliski, gdyż różnica wieku była niewielka wynosiła 2 lata. Powód po stracie brata był na zwolnieniu lekarskim z uwagi na bardzo zły stan psychiczny. Pojawiła się u niego problemy ze snem i koncentracją. Zalecono mu zażywanie środków uspokajających. Do chwili obecnej bardzo przeżywa śmierć brata. Proces żałoby w przypadku powoda nie został jeszcze zakończony. Wymaga on dalszego leczenia psychiatrycznego w Poradni Psychiatrycznej oraz terapii psychologicznej. Rozpoznano u M. G. zaburzenia depresyjne reaktywne w stopniu umiarkowanym. Śmierć brata i jego następstwa miały wpływ na jego stan psychiczny oraz funkcjonowanie w życiu osobistym, społecznym i zawodowym. Stopień związania emocjonalnego między braćmi jest bardzo silny. Aktualnie wymaga on dalszego leczenia psychiatrycznego w Poradni Psychiatrycznej oraz wsparcia i terapii psychologicznej.

Powódka K. K. była babcią zmarłego J. G., był jej najstarszym wnukiem mieli ze sobą bardzo dobry kontakt emocjonalny i uczuciowy. Utraciła realną pomoc niesioną przez zmarłego wnuka. Stopień związania emocjonalnego babci z wnukiem jest bardzo silny, a jego śmierć niesie za sobą konsekwencje do dnia dzisiejszego. Od śmierci męża, tj. od 1997 roku zamieszkuje sama, a z uwagi na stan zdrowia potrzebuje dorywczej opieki i zainteresowania bliskich osób. Pomoc świadczył m. in. zmarły wnuk J. G.. Obecnie powódka prezentuje objawy zaburzeń depresyjnych reaktywnych z reakcją żałoby o umiarkowanym nasileniu. Jest to jedna z odmian depresji. Objawia się ona u powódki stanami przygnębienia i smutku po stracie najbliższych, płaczliwością oraz zaburzeniami snu i apatią. Pomimo upływu czasu, ból po stracie wnuka jest nadal silny. Ciągłe jest pod opieką lekarza rodzinnego, z leków przyjmuje Oxazepam i Hydroxyzynę. Powódka wymaga opieki psychologicznej oraz wdrożenia stałego, kontrolowanego leczenia w Poradni Psychiatrycznej.

Dowód; zeznania powodów M. G. R. (k.143v~ 144); M. R. ((...) -144v), K. K. (k.151- 151v) oraz M. G. (k.151v - 152v), dokumentacja medyczna M. G. R. i K. K. (169 - 195) dokumentacja zgromadzona w aktach szkody o nr (...)

Sąd w swojej ocenie oparł się na w pełni wiarygodnej i niebudzącej zastrzeżeń opinii psychologiczno - psychiatrycznej sporządzonej przez biegłego psychiatrę M. J. oraz biegłego psychologa M. P.. Wnioski opinii były jasne, logiczne i wyczerpująco uzasadnione. Treść opinii oparta została na badaniu powodów i szerokim materiale dowodowym, przy czym opinie sporządzono zgodnie z zasadami fachowej wiedzy i doświadczenia. Wskazane wyżej względy przemawiają za wiarygodnością opinii, które kompleksowo obrazują doznane przez powodów uszczerbki na zdrowiu oraz ich obecny stan zdrowia psychicznego i rokowania na przyszłość. Opinie sporządzone przez biegłych pozwoliły ustalić związek przyczynowo skutkowy pomiędzy wypadkiem a doznanymi przez powodów uszczerbków na zdrowiu i zaburzeń adaptacyjnych.

dowód: opinia biegłych -psychiatry M. F. J.oraz psychologa M. P.- (k.205 –

220); ustna opinia (k.266);

Sąd uznał za wiarygodne dowody z dokumentów zebrane w sprawie, albowiem zostały sporządzone we właściwej formie, przewidzianej dla tego typu dokumentów. Były przejrzyste i jasne. Ich autentyczność nie budziła wątpliwości Sądu.

Sąd przyznał walor wiarygodności zeznaniom powodów, albowiem były one logiczne, konsekwentne i nie budziły wątpliwości Sądu. Opisany przez powodów ich stan psychiczny związany z tragiczną utratą syna, brata, wnuka w pełni pokrywa się z dokumentami zgromadzonymi w aktach sprawy, a także z treścią opinii. Powodowie w sposób wyczerpujący opisali jak bardzo przeżyli utratę osoby bliskiej i jak wyglądało ich życie po jego śmierci.

Sąd zważył, co następuje:

W sprawie bezsporne było to, że wypadek, w którym zginął J. G. spowodowała osoba ubezpieczona od odpowiedzialności cywilnej u pozwanej.

W myśl art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (dalej „ustawa”) umowa ubezpieczenia obowiązkowego odpowiedzialności cywilnej obejmuje odpowiedzialność cywilną podmiotu objętego obowiązkiem ubezpieczenia za szkody wyrządzone czynem niedozwolonym oraz wynikłe z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, o ile nie sprzeciwia się to ustawie lub właściwości (naturze) danego rodzaju stosunków. Stosownie do treści art. 9a tej ustawy umowa ubezpieczenia obowiązkowego odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody, o jakich mowa w art. 9, będące następstwem zdarzenia, które miało miejsce w okresie ubezpieczenia. Art. 34 ustawy stanowi, iż z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, będącą następstwem śmierci, uszkodzenia ciała, rozstroju zdrowia bądź też utraty, zniszczenia lub uszkodzenia mienia.

Na zakres odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń, obowiązanego na podstawie zawartej umowy ubezpieczenia OC do naprawienia szkody majątkowej i niemajątkowej (krzywdy), wpływa zakres odpowiedzialności ubezpieczonego, którym jest posiadacz lub kierujący pojazdem.

Powodowie oparli swoje roszczenie na art. 446 § 4 kc, domagając się od pozwanej zadośćuczynienia. Artykuł 446 § 4 kc stanowi zaś, że sąd może przyznać najbliższym członkom rodziny zmarłego odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Uprawnionymi do żądania kompensaty na podstawie powyższych przepisów są wyłącznie członkowie rodziny zmarłego, przy czym muszą to być najbliżsi członkowie tej rodziny.

Krzywda, której naprawienia można się domagać na podstawie art. 446 § 4 kc stanowi niemajątkowy uszczerbek doznany przez najbliższych członków rodziny zmarłego, w następstwie jego śmierci, wskutek uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia. Kompensacie podlega w szczególności cierpienie, ból, poczucie osamotnienia po śmierci najbliższego członka rodziny. Przesłanki do wystąpienia z roszczeniem o zadośćuczynienie w trybie art. 446 § 4 kc są analogiczne jak przesłanki dochodzenia zadośćuczynienia pieniężnego określone w art. 445 kc. W judykaturze i doktrynie przyjmuje się wyłącznie kompensacyjny charakter zadośćuczynienia, Kompensata majątkowa ma na celu przezwyciężenie traumatycznych doznań i poprawienie stanu psychicznego najbliższych członków rodziny zmarłego, wskutek uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia poprzez poprawę ich sytuacji majątkowej, co umożliwi im zaspokojenie swoich potrzeb i pragnień.

Jak wynika z treści art. 446 § 4 zadośćuczynienie, stanowiące formę rekompensaty pieniężnej z tytułu doznanej szkody niemajątkowej ma być „odpowiednie” do doznanej krzywdy przez członków najbliższej rodziny zmarłego. Przy ocenie wielkości zadośćuczynienia należy brać pod uwagę stopień nasilenia cierpień psychicznych, rozstrój zdrowia

wywołany tragiczną śmiercią osoby najbliższej, trwałość następstw traumatycznego zdarzenia oraz jego konsekwencje dla życia społecznego członka najbliższej rodziny zmarłego.

W niniejszej sprawie rzeczą Sądu było ustalenie czy skutek śmierci J. G. sytuacja życiowa powodów uległa znacznemu pogorszeniu oraz ustalenie rozmiarów krzywdy im wyrządzonej tragicznym zdarzeniem z dnia 14 kwietnia 2012 roku przez kierującego pojazdem ubezpieczonym u pozwanej.

W ocenie Sądu żądanie pozwu w przeważającej części zasługiwało na uwzględnienie. Powodowie zostali dotknięci wielką tragedią, jaką jest nagła i niespodziewana śmierć osoby bliskiej. Wyłącznie winnym wypadku była kierująca pojazdem ubezpieczonym u pozwanej, która naruszyła zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym.

Po zdarzeniu u powodów ujawniły się objawy zespołu depresyjnego z różnym nasileniem. Jak wynika z ich zeznań nie potrafili się pogodzić ze śmiercią osoby bliskiej, z którą byli związani emocjonalnie. Powodowie M. G. ~. R. oraz K. K. podjęły leczenie psychiatryczne, korzystali także z psychoterapii. Ponadto przyjmowali leki przeciwdepresyjne i uspokajające. Z uwagi na powyższe, zdaniem Sądu zasadne jest żądanie kwoty 90000 zł tytułem zadośćuczynienia na rzecz M. G. R. i kwoty 27.000 zł na rzecz K. K. w związku z cierpieniami i krzywdami, jakich doznały. Nie umknęło uwadze Sądu, iż powódki otrzymały już od ubezpieczyciela część zadośćuczynienia i tak matka 10.000 zł a babcia 3.000 zł. Kwota przyznana od ubezpieczyciela wraz z kwotą zasądzoną przez Sąd być może, chociaż częściowo pozwoli zniwelować ból po stracie syna i wnuka. Przy ustaleniu kwoty stosownego zadośćuczynienia, oprócz powyższych okoliczności, Sąd uwzględnił także utratę przez powódki możliwości opieki i pomocy ze strony zmarłego w przyszłości.

Natomiast aktualny stan zdrowia powodów M. R. i M. R. nie wymaga leczenia psychiatrycznego, lecz niewątpliwie należy uznać, że śmierć J. G. ujemnie wpłynęła na psychikę tych powodów i obniżyła ich potencjał życiowy. Natomiast wobec powoda M. G. w chwili obecnej konieczna jest dalsza pomoc psychologa.

Należy mieć na względzie, że pogorszenie sytuacji życiowej wskutek śmierci osób najbliższych obejmuje zarówno straty materialne i niematerialne wynikające z osobistych relacji ze zmarłymi. Straty materialne i niematerialne wzajemnie się przenikają i nie da się ich całkiem od siebie oddzielić.

Odnosnie M. R., ojczyrna zmarłego należało przyjąć, że na dzień dzisiejszy traumatyczne przeżycia związane ze śmiercią pasierba, która stanowiła niewątpliwie cios dla całej rodziny nie odbiły się w sposób istotnie odbiegający od normy na funkcjonowaniu powoda w sferze psychicznej i emocjonalnej. Należy jednak podkreślić, że pomimo, iż powód nie był biologicznym ojcem J., to ze zmarłym łączyły go bliskie więzi uczuciowe i emocjonalne. Z uwagi na powyższe, zdaniem Sądu zasadne jest żądanie kwoty 30.000 zł tytułem zadośćuczynienia na rzecz M. R. w związku z cierpieniami i krzywdami, jakie doznał.

Sąd uznał, iż dalsza kwota po 45.000 zł zadośćuczynienia, przy uwzględnieniu dotychczas wypłaconych kwot na rzecz powodów M. R. i M. G. są kwotami odpowiednimi w rozumieniu art. 446 § 4 kc, mając na uwadze skutki wypadku z dnia 14 kwietnia 2012 roku, w którym tragiczną śmierć poniósł brat, w postaci cierpienia powodów, obniżonego nastroju, bólu spowodowanego stratą brata, a także wypłacone dotychczas przez pozwaną kwoty tytułem zadośćuczynienia,

Sąd nie podzielił twierdzeń pozwanej, jakoby odsetki od kwoty zadośćuczynienia ustalonej w wyroku winny być naliczane od daty wyrokowania, a nie od daty zgłoszenia roszczenia. Zdaniem Sądu kwestia ta winna być rozstrzygana indywidualnie w każdym konkretnym wypadku. Krzywda powodów mogła być oceniona przez pozwanego już w dacie udzielenia merytorycznej odpowiedzi na zgłoszone żądania, Tym samym, Sąd uznał za uzasadnione żądanie powodów w zakresie należnych odsetek licząc od dnia 5 lipca 2012r. tj. od dnia sporządzenia odpowiedzi, dlatego też Sąd zasądził odsetki od tej daty.

Na mocy art. 446 § 4 a contrańo Sąd oddalił powództwo w pozostałej części (punkt 3 wyroku)

Zgodnie z art. 100 kpc w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Powodowie wygrali niniejszą sprawę w 69 %, wobec powyższego na podstawie art. 100 kpc w zw. z § 6 pkt 7 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (DZ.U. 2002, Nr 163, poz. 1349) Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powodów kwotę 2.743,00 zł (punkt 13 wyroku).

Postanowieniem z dnia 2 października 2012 roku Sąd Okręgowy w Bydgoszczy zwolnił powodów od kosztów sądowych częściowo. Zatem na mocy art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. 2005, Nr 167, poz. 1398) przy zastosowaniu art. 100 kpc, Sąd nakazał pobrać od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa Sądu Okręgowego w Bydgoszczy kwotę 14.736 zł tytułem części opłaty od pozwu i kosztów opinii biegłych (punkt 12 wyroku).

Na podstawie art. 96 ust. 1 pkt 10 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych pozostałymi kosztami sądowymi, od których powodowie byli zwolnieni, Sąd obciążył Skarb Państwa (punkt 14 wyroku).